

Publicerad 2010-09-04 20:49 av objekt3

Nattvard

allting blir stilla
en kaskad av ljud
undviker mig professionellt

din mun säger mig
"vart kan jag kliva?"

min kropp berättar historier
jag ignorerat inte din fråga
men jag har inget svar

på väggen speglar jag diverse
med mina pianofingrar,

cellon står gömd i hörnet
den såldes för ett tag sedan
bytte hamn med kroppen
andetagen är klassisk musik
det ljud som föddes på den yttersta dagen som också bör vara den första;
kanske är benämningarna yttersta och första felaktiga och vi kallar den här istället för Den Enda Dagen
och andetaget är ett,

böjer kreativt världens skuggspel

Hänger ni med?

Hjortronhår slemmigt havsgräs
böljar över mjuka säkra fötter
soliga ögonfransar kysser marmorerade nackes perforerade hud
snigelspår uppför innanlårets flammande bäck
vildhästen spyr spasmiskt
slår hårt i spegeltaket
det droppar i solhår i sträv katt päls
som vårraset; istappsfors i den sista vintersolen
skrattets lätthet
vi äter dig
huden skådeplatsen för vårt befriande frosseri
håret luden soppskål
jag förvandlas fundamentalt, då,

ålar som en orm helig i fuktigt regn
hingsten reser sig ännu virilt
glider medvetet in
undviker för en stund dödens flåsande

hjordron och senap krasande kletigt lent och givetvis strävt

gejser befolkar våra porer

ovala ögon oseende omvandling
tårar är historiens musslor

du blåser mig i munnen
undervattens rök byter plats
återkommer och teleporteras
med tungan fram och sedan tillbaka
rent ut sagt ut och in och in
lungorna fylls med lent sjöskum
river luften till hackande fragment
passerandes dåtidens bilder uppdelade, uppradade
och stannar loket för att artigt hälsa

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren objekt3 med Poeter.se id #11036 innehar upphovsrätten